

[Kim Behnke]

totalt har spillet fallit. Amtskommunerne gambler i øjeblikket. De misbruger deres politiske magt til bevidst at holde folk på ventelister. Og man fristes til at foreslå, at der burde rejses tiltale mod en eller anden amtsborgmester for uagtsomt manddrab, når folk, der har stået på ventelister, dør, simpelt hen fordi man af ideologiske grunde nægter de pågældende behandling de steder, hvor der er behandlingsplads. Derfor har vi afsat et klækkeligt beløb på 2 mia. kr. til simpelt hen at starte en proces, der fratager amtskommunerne sygehusvæsenet og lægger det ud som selvstændige økonomiske enheder.

Netop i går kunne man i Århus Stiftstidende læse om, hvordan Århus Kommunehospital har store problemer, fordi bevillingerne ikke følger arbejdet: Jo mere man laver, jo færre bevillinger har man! Det er jo absurd. Det skulle være omvendt: at man får desto flere bevillinger, jo mere man laver. Dette kan man kun opnå ved at benytte sig af Fremskridtspartiets mål og idé, som i øvrigt i øjeblikket i stor stil bliver gennemført i Sverige, og som med stor succes har været gennemført i Norge.

Så har vi et par småting om kystsikring, hvor vi mener, at den indsats, der bliver gjort i øjeblikket, er alt for svag, og at der derfor bør ske en opprioritering af dette arbejde.

Men tilbage er der jo så stadig væk det spørgsmål, som hr. Jes Lunde og jeg diskuterede lidt, nemlig spørgsmålet om atomkraftværkerne i Østeuropa, Baltikum og det tidligere Sovjet.

Vi har i Fremskridtspartiet diskuteret meget, hvor stor en sum penge man skal sætte af, for egentlig er det nok næsten ubegrænset, hvor mange midler man kan bruge. Men i erkendelse af, at vi også skal kunne få tingene til at hænge sammen, har vi forsigtigt afsat 150 mio. kr. samt en ekstra pulje på 50 mio. kr.

Dybest set er det jo ligeegyldigt, om dette finanslovsforslag bliver vedtaget eller ej, hvis et af de store atomkraftværker revner og sender en atomsky ind over Vesteuropa. Så er det ligeegyldigt, om vi har en finanslov eller ej. Og derfor er den opgave, der ligger dér, egentlig langt større, end jeg tror de fleste gør sig klart.

Man kan også sige, at det forekommer en anelse komisk – vel at mærke tragikomisk – at vi giver tilskud til H.C. Andersen-udstillinger i Tallinn. Hvis et af deres atomkraftværker rev-

ner, hvad i alverden har de så af glæde af, at de har haft en H.C. Andersen-udstilling? Det er simpelt hen at holde de pågældende mennesker for nar.

Jeg skylder også at fortælle, hvordan vi vil forholde os til de ændringsforslag, andre partier har fremsat. Med hensyn til de ændringsforslag fra regeringens side, der skal stemmes om, vil vi stemme nej til dem alle sammen.

Vi vil stemme ja til ændringsforslag nr. 51 og nr. 333 fra SF. Det er dels ændringsforslaget om ældreområdet, dels det om motorvejen i Nordjylland.

Vi vil stemme ja til alle ændringsforslagene fra Venstre og De Konservative på nær to, nemlig 371 og 403. De drejer sig henholdsvis om ulandsbesparelserne, hvor man bruger nogle af dem igen, og om miljøafgifterne, hvor man ikke lader hele CO₂-afgiften komme befolkningen til gode.

Man kan selvfølgelig diskutere, hvilket formål Fremskridtspartiet har med at fremsætte 1.033 ændringsforslag. Det er ganske enkelt: Vi mener faktisk, at alle folketingspartier burde gøre det samme, nemlig mindst én gang om året i kroner og øre og på tryk og i tale at dokumentere, hvordan partiets politik hænger sammen, og hvordan man agter at føre den ud i praksis. Det har vi nok en gang gjort med vore ændringsforslag.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Ja, det er jo et tilløbsstykke, dette her. Det ægger til lidt længere taler. Men jeg tror, jeg vil skåne forsamlingen ved at sige, at vi jo får en generaldebat i morgen, hvor der er mulighed for at samle tingene og komme ind på de lidt længere linjer, og nøjes med i dag at sige, at der jo er en række ændringsforslag: Der er dem fra ministeren, og dem synes jeg bedst om. Så er der dem fra SF, og der er en del gode imellem. Der er da også et par stykker, der er forhandlet på plads med regeringen. Så er der ændringsforslagene fra Venstre og De Konservative, og de ligger for en rækkes vedkommende meget tæt på dem, der er stillet af Fremskridtspartiet, og markerer vel på den måde det andet hold. Det kan vi også drøfte lidt videre i morgen.

Men jeg skal kort anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, som ikke er stillet af regeringen. Dem vil jeg til gengæld anbefale at man stemmer for.